

Arbejde og det, de har med at gøre, de vil vide, at de staar mere til Ansvar overfor Folket, den Befolkning, som de tjener, end hvis de slet og ret reduceres til at være Journalister, som kun har en meget løs Forbindelse gennem deres øverste overordnede, Udenrigsministeren, med det Land, som de tjener. Jeg tror derfor, at den Form, i hvilken Lovforslaget nu foreligger, er heldig. Jeg ser vel, at man kan opstille nogle Indvendinger derimod, men jeg tror alligevel, at den i Længden vil være den rigtige. Hvad der bliver sagt om, at der vilde kunne komme Splid mellem Udenrigsministeren, hvis der skete et Skifte, og Pressechefen, hvis denne var Socialdemokrat og den nye Udenrigsminister Medlem af en Venstreregning, tillægger jeg ikke nogen stor Betydning. Det er ikke Partipolitik, denne Mand eller Bureauet skal føre, det er Landspolitik, de skal se hen til Landets Erhvervskilder og søge at tjene dem ved deres Virksomhed. Det andet Forhold tror jeg ikke vil gøre sig gældende i nogen Grad, som vil kunne genere. Jeg vil derfor paa mit Partis Vegne kunne anbefale Lovforslaget i den Skikkelse, i hvilket det er oversendt fra Folketinget.

P. Jeppesen (Drusebjerg): De Erfaringer, som man har indvundet under Krigene, peger i Retning af, at man bør give det under Udenrigsministeriet oprettede Pressebureau en mere fast og varig Karakter, og dette, som er Lovforslagets Hovedformaal, kan jeg tilsige mit Partis bedste Anbefaling og Tilslutning.

Udenrigsministeren (Scavenius): Idet jeg takker for de velvillige Udtalelser, hvormed man fra alle Sider har mødt Lovforslaget, maa jeg beklage, at jeg ikke kan erklære mig enig i de Betragtninger, som er blevet fremført af det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Foss) med Hensyn til Hensigtsmæssigheden eller ikke Hensigtsmæssigheden af, som det er foreslaaet i Lovforslaget, som det her foreligger, at gøre Lederen af Pressebureauet til Embedsmand. Jeg maa i Overensstemmelse med det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Harald Jensen) mene, at i dette Forhold, der jo væsentlig er tænkt at skulle rettes udadtil, vil de indenrigspolitiske Anskuelse, som den vedkommende maatte nære, ikke kunne komme til at spille nogen afgørende Rolle. Jeg tror derfor heller ikke, at selv i den Hypotese, som det ærede 5te Med-

lem for 1ste Kreds opstillede vil de Vanskeligheder fremkomme, som han forudsaa. Jeg vil gerne henpege paa, at hvis det ærede Medlems Betragtning er rigtig og skulde føres videre, vilde den i sin Konsekvens føre til — og der er jo Lande, hvor man benytter en saadan Fremgangsmaade —, at hele den øverste Administration skiftede i samme Øjeblik, som Ledelsen skiftede politisk Karakter. Man kan ikke se bort fra, at en Minister dog i en ganske anden Grad er henvist til Samarbejde med de Departementschefer, der staar som de departementale Ledere i Ministeriet, end han vil være i saadanne Tilfælde, som her er Tale om, hvor det drejer sig om et ganske specielt Omraade. Det har jo udviklet sig saaledes her hjemme — og jeg tror, det er godt —, at den i andre Lande brugte Fremgangsmaade ikke anses for heldig. Man gaar ud fra, at vi er naaet saa vidt i politisk Kultur, at Embedsstanden er i Stand til uden Hensyn til hver enkelt Embedsmands politiske Anskuelse loyalt at samarbejde med den til enhver Tid værende politiske Leder. Jeg tror, at dette er det rigtige, og at vi snarere maa udvide dette almindelige Synspunkt ogsaa til dette Omraade end gaa bort fra det.

Naar der er henvist til, at man kunde befrygte, at Lederen af Pressebureauet — hvis han fik Karakter af Embedsmand — ikke vilde holde sig levende og frisk, saaledes som det maatte anses for ønskeligt under Hensyn til dette Hvervs specielle Karakter, kan jeg for mit Vedkommende ikke mene, at man paa bedste Maade vedligeholdt det saa overordentlig ønskelige — det indrømmer jeg — Liv og Friskhed derved, at man bestandig holdt et Damoklessværd over ham, saaledes at han kunde frygte for med kort Varsel at forsvinde fra den Virksomhed, han lægger alle sine Kræfter og al sin Interesse i.

Det ærede Medlem hentydede til, at det dog var rimeligt ved Betragtningen af dette Forhold at gaa ud fra de Vilkaar, som man anser for rigtige ved tilsvarende Stillinger indenfor Pressens Omraade, og at indenfor Pressen gaar man ikke ud fra varige Ansættelser, men Ansættelser, som kan ophøre, hvis f. Eks. et Blad skifter politisk Karakter. Det er fuldkommen rigtigt for et Blads Vedkommende, men jeg tror ikke, at det er rigtigt at overføre en saadan Betragtning paa Statens Forhold. Denne Stilling har en dobbelt Karakter. Det er fuldkommen rigtigt, at den skal helst besættes paa en